

Folketingets Europaudvalg

kopi: Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Folketingets Socialudvalg
Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg

7. februar 2015

J.nr. 7113-0019

JAIC/she

Referat af EPSCO-rådsmøde mandag den 9. juni 2008 – beskæftigelses- og socialpunkterne

Resumé:

Efter 12 timers forhandling var et flertal af lande enige om at vedtage forslagene til hhv. en revision af arbejdstidsdirektivet og et vikardirektiv. Rådsmødet blev som ventet domineret af drøftelserne af direktiverne vedr. arbejdstid og vikaransattes ansættelsesforhold. Efter planen blev de øvrige punkter på dagsorden afviklet inden frokost. Herefter stod forhandlingerne om ”pakken” på – afbrudt af pauser undervejs – indtil omkring 00.30, hvor formandskabet kunne konstatere, at der var et kvalificeret flertal for vedtagelsen af de to direktiver.

Forhandlingerne kom som forventet især til at dreje sig om et ”trade-off” i arbejdstidsdirektivet mellem længden af korttids-kontrakter (art. 22(1b)) og begrænsninger i brugen af opt-out (loftet og opsigelse af aftaler). Fra dansk side fik man held til at justere i ordlyden vedr. balancen mellem arbejde og familieliv.

I sidste ende kunne følgende lande ikke støtte formandskabets pakke: Malta, Portugal, Cypern, Belgien, Grækenland, Spanien og Ungarn. De fem sidstnævnte var fælles om en erklæring til formandskabet med begrundelserne for deres afvisning.

Grundet det fremskredne tidspunkt var der ikke mange delegationer, der tog ordet. Men mens de, der ikke kunne støtte teksten, håbede på forbedringer i forhandlingerne med Europa-Parlamentet, understregede Holland, Luxemburg og Kommissionen vigtigheden af, at aftalen indebærer betydelige begrænsninger af opt-out'en i forhold til det nuværende direktiv. Frankrig talte om det vigtige i, at man nu endelig kunne komme videre, og UK kvitterede for balancen mellem fleksibilitet, sikkerhed og ligebehandling.

Coreper skal færdiggøre de to tekster, der siden vil kunne vedtages som et a-punkt på et førstkommende rådsmøde. Herefter er det Frankrig, der får til opgave at tage fat på forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

Fra de enkelte dagsordenspunkter kan nævnes:

Pkt. 2: Godkendelse af listen over A-punkter

Listen blev godkendt uden bemærkninger.

Pkt. 3. Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden

Som led i det samlede kompromis blev følgende primære ændringer vedtaget i forhold til formandskabets oprindelige forslag:

”Fleksibilitet”:

- Længden af korttidskontrakter, som er undtaget for de begrænsninger, der ellers gælder brugen af opt-out, er 10 uger (mindre end formandskabets forslag om 4 mdr., men højere end tidligere formandskabers forslag om 4 uger) – art. 22(1b)
- Loftet for opt-out’en blev to-delt: 60 eller 65 timer om ugen – sidstnævnte hvis der ikke er nogen kollektiv overenskomst på området og inaktiv rådighed tæller som arbejdstid.

”Sikkerhed”:

- Muligheden for lønmodtageren til at opsig en indgået opt-out aftale med øjeblikkelig virkning gælder de første 6 mdr. af en ansættelse (mod det hidtidige forslag om 3 mdr.) eller i prøveperioden + 3 mdr. Herefter kan arbejdsgiveren kræve et varsel på (max) 2 måneder – overfor 3 mdr. i hidtidige forslag.
- Der tilføjes i artikel 24a(2) og (3) – afrapportering og ”review clause” – en specifik reference til, at brugen af opt-out skal indgå i Kommissionens overvejelser (men uden forudiskontering af evt. konsekvenser).
- Endvidere blev formandskabets forslag om en ny art. 2b (balancen mellem arbejds- og familieliv) vedtaget – men i en justeret version, der bl.a. tilgodeså danske ønsker om ikke at indføre krav om yderligere regulering.

Pkt. 4. Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om vikaransattes arbejdsforhold

Diskussionen kom stort set alene til at dreje sig om den af formandskabet foreslåede nye affattelse af artikel 5.4. Der var enighed om hovedprincippet i denne nye bestemmelse, men visse præciseringer blev indført. Dels blev det fastlagt, at medlemsstaterne skal præcisere, om elementerne nævnt i artikel 3(2) indgår i de grundlæggende lønvilkår. Dels blev det fremhævet, at en national aftale ikke berører lokale aftaler og sektoraftaler, der er mere favorable for vikarerne.

I overensstemmelse med mange delegationers ønsker blev implementeringsfristen hævet fra to til tre år (art. 11(1)).

Ønsket fra visse lande om en større tekstmæssig ensartethed mellem 5.3 og 5.4 samt en max. grænse på 12 uger for eventuelle ”qualifying periods” fandt ikke vej til teksten.

Pkt. 5. Rådskonklusioner om Kommissionens henstilling om øget administrativt samarbejde i forbindelse med udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser

Der var fuld tilslutning til vedtagelsen af rådskonklusionerne.

Fra dansk side støttede man konklusionerne om en styrkelse af det administrative samarbejde. Endvidere blev det understreget, at udstationering skal ske under ordnede forhold og at arbejdsmarkedets parter også fremover skal kunne gøre brug af konfliktretten til at sikre løn- og ansættelsesvilkår for udstationerede gennem kollektive overenskomster.

Pkt. 6. Forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

Formanden gjorde kort rede for håndteringen af Europa-Parlamentets ønsker til ændringer i teksten og understregede, at linjen fra EPSCO i december om ikke at ændre i selve retningslinjerne var fastholdt.

Kommissær Spidla bekræftede, at Kommissionen var enig heri, hvorefter formanden konkluderede, at der var fuld enighed om forslaget.

Pkt. 7. Kvalifikationer, jobs og ungdom

Formanden gjorde kort rede for div. aktiviteter under formandskabet, som har haft ”unge” som en prioritet, mens Emilio Gabalio, formand for beskæftigelseskomiteen (EMCO) præsenterede komiteens udtalelse. Sidstnævnte er ikke mindst et resultat af en udveksling af praktiske erfaringer i forskellige lande. Endvidere blev det understreget, at bekæmpelsen af ungdomsledigheden er snævert knyttet til den generelle beskæftigelsesindsats i landene. Omsættelsen af de 8 flexicurity principper til praksis vil således også være til gavn for de unges beskæftigelsesmuligheder og tilknytning til arbejdsmarkedet.

UK og Spanien kvitterede for teksterne og gav forskellige bud på deres indsats vedr. en sikring af de unges fremtidige kvalifikationer. LU understregede behovet for ændrede opgørelsesmetoder for ungdomsledigheden.

Ingen andre delegationer tog ordet, hvorefter formanden konkluderede at konklusionerne var vedtaget og der var tilslutning til udtalelsen fra EMCO.

Pkt. 8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordineringen af de sociale sikringsordninger

Kun SE tog ordet og takkede det slovenske formandskab for dets store arbejde. Formanden kunne dermed konkludere, at der var fuld politisk tilslutning til teksten.

Pkt. 9. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 om koordineringen af de sociale sikringsordninger

Ingen medlemsstater tog ordet og punktet blev vedtaget i enstemmighed.

Pkt. 10. Gennemgang af medlemsstaternes og EU-institutionernes gennemførelse af Beijinghandlingsprogrammet: a) indikatorer for pgebørn og b) kvinders deltagelse i den politiske beslutningsproces

Ingen medlemsstater tog ordet, og begge sæt rådskonklusioner kunne dermed vedtages i enighed.

Pkt. 11. Fjernelse af kønsstereotyper i samfundet

Ingen medlemsstater tog ordet, og formanden kunne dermed konkludere, at punktet som forventet kunne vedtages i fuld enighed.

Punkter under eventuelt (AOB):

Under ”eventuelt” havde følgende punkter særlig interesse:

Det europæiske fattigdomsår 2010: Polen tog som forventet ordet for at erklære sin utilfredshed med den foreslåede 50/50-finansieringsmodel. De 7 lande, der var utilfredse med EU's finansieringsandel, fik som forventet ført deres erklæring om øget EU-finansiering til referat.

Direktivforslaget om supplerende arbejdsmarkedspensioner:

Formanden kvitterede for tidligere formandskabers indsats og for de delegationer, der havde udvist fleksibilitet og forhandlingsvilje i forløbet. Trods en ihærdig indsats og en række forskellige forslag, var det imidlertid ikke lykkedes at finde en samlet løsning på norges fortsatte modstand mod en 5-årig optjeningsperiode.

Kommissær Spidla udtrykte skuffelse over, at det ikke var lykkedes at få fuld opbakning til et kompromis og dermed vedtagelsen af et forslag, som kunne hjælpe til at øge mobiliteten på de europæiske arbejdsmarkeder. ”Overførelse/mobilitet af sociale rettigheder” er et afgørende element, og Kommissionen vil fortsat overveje mulighederne for forbedringer – bl.a. med afsæt i formandskabets arbejde.